

NAŠA KOMUNA

glasilo ok sždl ljubljana vič-rudnik

leto XIX
številka 21
21. december 1982

izhaja
štirinajstdnevno

Srečno in zadovoljno v letu 1983

SKUPŠČINA IN IZVRŠNI SVET
DRUŽBENOPOLITIČNE ORGANIZACIJE
SAMOUPRAVNE INTERESNE SKUPNOSTI
OBČINE LJUBLJANA VIČ-RUDNIK
UREDNIŠTVO NAŠE KOMUNE

Vsi podpisani pod to novoletno čestitko namenajo namesto novoletnih voščilnic denar za izgradnjo Pacuga

V tej številki preberite!

V OZD KLJUB TEŽAVAM TREZNI PRISTOPI IN RAZMISLJANJA!	stran 3
LEP DAN SE MED ISKRENIMI LJUDMI DOŽIVI	stran 4-5
UMETNOST JE VELIKA LUČ	stran 4-5
POGOVARJALI SMO SE Z MAKSOM KLANŠKOM	
IN JOŠKOM VUČEMILOM	stran 6-7
PRAZNOVANJE NOVEGA LETA MED NOB	stran 8
OTROCI, KAJ JE ZA VAS PRIPRAVIL DEDEK MRAZ	
IN KJE GA BOSTE LAHKO SREČALI, PREBERITE	stran 9
ŽIVIMO SAMI, A NISO OSAMLJENI	stran 10
VELIKA NOVOLETNA NAGRAJNA KRIŽANKA	stran 12

NOVOLETNA POSLANICA

Da bi bila naša pota bolj ravna...

Vsi vemo, da ga ni bolj pomembnega trenutka, kot je čas okoli novega leta, ko vsak med nami dela obračun svojega dela, ko ugotavlja, kaj je bilo uspešno, kaj ga je osrečilo v iztekajočem letu, in ko se tudi sprašuje kaj nam bo prineslo novo. Toda ne ozira se le po svojem osebnem življenju, ampak tudi po dogajanjih okrog sebe, v svoji ožji in širši domovini in končno tudi v velikem svetu, saj ni bila še nikoli v zgodovini človeštva usoda posameznika tako močno odvisna od kolektivne usode sveta, kot ravno danes, ko je zaradi neslutnega tehnološkega napredka prišel celoten planet neločljivo med seboj povezan. Kje smo tedaj ob

koncu tega nemirnega leta 1982 in kaj se nam piše v prihodnjem? Kje bi morali trdneje postaviti korak, da bi bila naša pota bolj ravna, bolj premočrtna?

Leto, ki se mu iztekajo dnevi je bilo neverjetno razpeto med velikanskimi nasprotji miru in vojne, revščine in bogastva, naravnih ujm in nemirov vseh vrst, pa tudi napredka in razvoja. Zdi se kot da nakopičena nasprotja nadaljnega sveta še nikoli niso s takšno ostrino udarila na plan kot ravno to zadnje leto. Ali pa se nam nemara to samo zdi, ker smo morda prvič v zadnjih treh desetletjih močnejše kot doslej ta nasprotja občutili tudi na lastni koži in smo postali zanje bolj dovzetni in občutljivi.

Nasprotja sveta se poglobljajo

Naj bo kakor že, podoba sveta kakršna se nam kaže danes ni rožnata. Zgodovinsko podedovana nasprotja se z vso ostrino poglobljajo, čedalje več ljudi je na svetu, ki stradajo in morajo od gladi umreti, ki so na primer podvrženi razjedanju najrazličnejših boleznih ljudstva zaradi pomanjkanja najosnovnejših zdravil, hrane itd. Bojujejo se za najosnovnejše pravice in svoboščine. Revni pa ostajajo še naprej revni, postajajo vedno bolj zadolženi, skratka njihova bodočnost je vse prej kot rožnata: Ta tlačena ljudstva vedno bolj poudarjajo v svojem osvobodilnem gibanju, naj se ta tekma za oborožitev prekine in predlagajo naj se vsi spori rešujejo na miroljuben način.

Vse te svetovne okoliščine se z nerazumljivo

logiko začele vplivati tudi na naš ustavnejši razvoj. Zato ni čudno, če se nam je dogodilo to, kar se dogaja v večini držav na svetu, s takšno ali nižjo stopnjo razvitosti. Tudi pri nas smo hiteli z razvojem pravzaprav prehitro smo hiteli, želeli smo po najkrajši poti iz zaostalosti in pri tem zajemali iz polne skleda, ki smo si jo prevečkrat vzeli celo na posodo. Vsak je hotel nekaj za svoje okolje, zase pa svojo občino, za svoj SIS, za svojo republiko, državo. Ali je potemtakem čudno, če nismo znali sproti dovolj hitro presojati ali lahko vse to plačamo ali je vse koristno in nujno potrebno ali se bo vse to pokrivalo z našo ustvarjeno vrednostjo. Zagotovo nismo bili dovolj natančni računarji, zato bomo morali v letu 1983. krepko poravnati zaostale račune sicer bodo dolgovi v tujini ostali neporavnani, cene bodo še naprej naraščale, ustvarjali se bodo stroji in samoupravljanje se ne bo moglo celovito uveljaviti.

Zadovoljiti se z omejenimi možnostmi življenja

Že to leto je bilo leto intenzivnega iskanja izhodov iz težavnega gospodarskega in družbenega položaja. Na naših kongresih ZK, sindikatov in mladine, v naši frontni organizaciji socialistične zveze smo delovni ljudje in občani izrazili trdno voljo in pripravljenost, da se spopademo z nastalimi težavami in jih složno tudi premagamo, saj smo na zgodovinski poti našega razvoja premagali že veliko močnejšega sovražnika in težje ovire. Toda v tej bitki za gospodarsko stabilizacijo mora vsak določno vedeti, kaj nam je storiti, vsak mora nositi odgovornost za te naloge in jih tudi dosle-

dno uresničevati. To pa bo terjalo v vseh okoljih od vseh nas več kvalitetenega dela, discipline in odgovornosti. Največja teža bo brez dvoma na združenem delu, ki mora z ustvarjanjem dobrin in z njihovo prodajo na mednarodnem trgu ustvariti toliko, da bomo pokrivali dolgove in da bomo tudi doma pokrili lastne potrebe. Te potrebe pa so očitno že sedaj prevelike. Zato bomo morali štediti na vseh ravneh pri vseh porabnikih. Odpovedati se bomo morali marsikateri dobrini, ki smo se je navadili v zadnjih letih in se zadostiti z bolj omejenimi možnostmi našega življenja. To brez dvoma ne bo lahko, toda če si bomo vsi prizadevali za ozdravitev gospodarstva, če bomo bremena tega enakomerno porazdeljena, če bomo složni in enotni, bomo tudi ta cilj dosegli. Medtem pa bomo morali spremeniti nekatere dosedanje navade. Morda bomo našli čas, da bomo spet kdaj zavili v naše kulturne ustanove. Za to imamo v mogočnem domu Ivana Cankarja vse več možnosti, morda bomo ponovno pogostje segali po knjigi, morda se bomo z drugačnimi očmi zarisali v zemljo, ki smo jo toliko let zanemarjali ali pa bomo ugotovili, kaj vse bi lahko storili za naše čistejšo okolje.

Morda bomo imeli več časa za sočloveka, da v teh težjih časih ne bodo ostajali osamljeni tisti, ki si sami ne morejo pomagati.

Za lepši sedanjik!

Še veliko je misli in lepih želja, ki jih bomo morali uresničiti za naš lepši jutri. Toda lep je tudi naš sedanjik. Živimo svobodni, živimo v samoupravni socialistični družbi, kjer sami razpolagamo z materialnimi in duhovnimi dobrinami. Živimo na bogati zemlji, živimo v miru. Da bi nam te temeljne vrednote določale naše življenje tudi v 1983. letu, iskreno želim vsem našim občanom bralcem Naše komune kakor vsem občanom naše lepe samoupravne Slovenije in Jugoslavije.

LOJZKA STEINER

Ko smo v uredništvu Naše komune razmišljali, kdo bi za naslovnico napisal ob prestopu v Novo leto nekaj besedi, vsem nam v spodbudo, nismo dolgo premišljevali.

Ob odločitvi, naj bi jo tokrat napisal eden izmed 38 predsednikov krajevnih konferenc SZDL, se nam je kaj hitro utrdila misel na Lojzko Steiner. Le kateri Trnovčan je ne pozna. Veliko prijateljev ima tovarišica Lojzka tudi med ostalimi Vičani. S svojim nesebičnim aktivističnim delom doma v vseh družbenopolitičnih in družbenih organizacijah in samoupravnih organih, nesla skupaj s svojimi sodelavci neprecenljiv »kamen« v mozaik naše stvarnosti.

Za te tople, človeške in tovariške besede ter želje se ji najlepše zahvaljujemo!

